

Cigány történet 1910-ből

Az őrmester ellenőrző szolgálatából vonul be, mikor az országúton körülbelül kétóránnyira az őrállomástól egy 14 kocsiból álló cigánykaravánnal találkozik. Mintegy 40 lépésnyi távolságban lövésre kész fegyverrel megállítja a karavánt, s meghagyja a vajdának, hogy az igazolványokat egyedül hozza hozzá. Megtörténik. A vajda tizlépésnyire közeledik, s az igazolványokat a parancshoz képest az őrmester előtt földre teszi, s visszamegy.

Az őrmester felveszi és látja, hogy sok közte a hamisítvány. Ezért zsebre vágja azokat, s meghagyja a karavánnak, hogy forduljanak vissza, mert bekíséri őket.

Mint a megbolygatott méhraj, támadják meg undok szitkok között az őrmestert! A harsány figyelmeztetés süket fülekre talál! A veszély tetőpontján eldördül a fegyver... s a vajda átlótt homlokkal, holtan terül el a porban.

Egy egetverő sikoly és káromkodás, általános megdöbbenés, a támadást azonban két suhanc folytatja. Újabbi két lövés ...újabb két halott.

Megdermedten áll a karaván! A pillanatnyi kétségbeesést ügyesen felhasználja az őrmester, s kiadja a parancsot: "Megfordulni! Lépésen indulj! A ki el mer szökni, halál fia!"

Megfordul a karaván, s az első kocsi vágatva elindul... Megint két lövés, s az egyik ló összerogy. Meg kell állani! ...Nincs menekvés!

A lovat eltakarítják, a halottakat összeszedik, kocsira rakják, s jajveszékelve halad a karaván.

A 26 férfiból, 35 nőből s nagyszámú gyermekből álló cigánykaravánt az őrmester egyedül, minden segítség nélkül kíséri a községi elöljáróságra, ahonnan sok rendbeli bűncselekmény kiderítése után a bíróságnak adatott át.

A hősies fegyverhasználat jogos volt!

A bravúros tett a koronás ezüst érdemkereszttel lett megjutalmazva!

Irta: Hein György, csendőrhadnagy számvivő

Csendőrségi Zsebkönyv, 1910